

ARTICLES A L'ALGUER

Joan Ibba

*Pedra, i cel, i terra, i mar
fan de l'Alguer una ciutat.
Llengua i geni que recorda
fan de l'Alguer tot un poble.*

En quatre versos Pere Català i Roca descriu sintèticament l'Alguer, aquella ciutat que ell havia començat a amar i estimar ja de minyó, quan, en casa del pare, havia llegit lo llibre d'Eduard Toda *L'Alguer, un poble català d'Itàlia*.

Pere posseeix un arxiu amb notícies biogràfiques de tots los algueresos d'ahir i d'avui que han treballat per la catalanitat de l'Alguer.

Com a director de la revista *L'Alguer* vull aquí recordar les col·laboracions al nostre periòdic.

Ja al primer número (novevembre-desembre de 1988) recorda un poeta alguerès amb l'article "Rafael Sari en els seus poemes".

Lo general Catardi, historiador i poeta, amic del pare Pere Català i Pic i del mateix Pere Català i Roca, és recordat l'any 1989 amb "Rafael Catardi. El record inevitable", l'any 1992 amb "Record de Rafael Catardi" i, en ocasió del vintè aniversari de la seva mort, amb "Rafael Catardi vint anys després" (núm. 37, 1994).

Dins el número 17 (juliol-agost de 1991) recorda la figura prestigiosa del món polític i cultural d'Antoni Simon Mossa, mort 20 anys abans.

Per recordar lo poeta Angel Cao transcriu una sua inestimable i generosa carta (núm. 32, 1994).

I així, com pot oblidar Pasqual Nonis (núm. 29, 1993), Pasqual Scanu (núm. 33, 1994), Francesc Nonis (núm. 76, 2001)...?

Commemora també catalans que sempre han estimat l'Alguer, com Francesc Recasens i Mercadé (núm. 30, 1993), Eduard Toda, del qual recorda l'estada a l'Alguer (núm. 26, gener-febrer 1993; núm. 82, maig-juny 2002).

Home de cultura polièdrica Pere Català parla també de la "Beca Recasens" (núm. 15, març-abril 1991), en col·laboració amb Francesc Manunta publica (núm. 5, 1989) una recerca de Carmen Dore sobre los peixos de l'Alguer, estudia lo text d'una de les més famoses cançons d'Antoni Dalerci "Alguer mia".

Al número 51 del 1997 parla dels primers passos de la renaixença algueresa i al número 78 (setembre-octubre 2001) recorda, després de 40 anys, los Jocs Florals de l'Alguer del 1961, "una extraordinària manifestació".

Comunica als algueressos que al sòl d'accés a la Universitat de Lleida, enmig de tantes rajoles que recorden pobles catalans, n'hi ha una que porta lò nom de l'Alguer (núm. 75, 2001).

Així no pot fer mancar als seus conciutadans de la notícia dada al XV Congrés d'Història de la Corona d'Aragó, per Maria Mercè Costa i Paretas, del naixement d'un fill del rei Pere durant lo setge de l'Alguer, fill nat mort o mort poc després del part i enterrat dins l'església de Santa Maria a l'Alguer (núm. 81, març-abril 2002).

Pere és vingut a l'Alguer per primera vegada l'any 1956, és tornat tantes i tantes altres voltes fent-se així un gran coneixedor de la realitat algueresa; per aquest motiu és convidat en tot Catalunya per parlar de l'Alguer.

Ha escrit més de cent articles d'argument alguerès en diaris i revistes catalanes.

És autor del llibre *Invitació a l'Alguer actual*, publicat l'any després del seu primer viatge, i de *L'aventura catalanista de la Palmavera*, en què fa l'història del moviment cultural catalanista amb lo suport del Municipi de l'Alguer.

La nostra ciutat, com a reconeixement de la sua gran activitat a favor de la Barceloneta de Sardenya, li concedí l'any 2000 la ciutadania honorària.

Concluc amb una breu nota personal; Pere Català, que m'honora de la sua amistat des de quasi cinquanta anys, ha volgut que jo escrivís lo proemi al seu *L'aventura catalanista de la Palmavera*.

Ara, estimat i benvolgut Pere, vull unir als auguris de tots los teus estimadors lo meu fort, sincer auguri de salut i de llarga activitat intel·lectual.